

Jeg ser frem til at få besvaret spørgsmålene hurtigt under udvalgsarbejdet og tilsiger al mulig støtte. Jeg skal nok svare så hurtigt, som jeg overhovedet kan.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om seniorydelse. (Efterlønsbevis, medlemsbidrag).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 2/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er svært at holde tingene adskilt. Det gælder også, når jeg nu skal præsentere Socialdemokratiets holdning til efterlønsbeviset og medlemsbidraget.

Det, der gør det svært, er begrænsningen, eller med andre ord: Kun sige noget om enkelte delelementer af finanslovforliget, for det bør læses og forstås i en sammenhæng.

Set med socialdemokratiske øjne er finanslovforliget en nødvendighed. Det er ansvarligt, og det er fornuftigt tale. Det er en aftale, der indeholder nogle stærke delelementer, som alle er med til at sikre, at velfærdssamfundet kan bestå også i fremtiden.

Efterlønnen består ikke i en uændret form, men den består som et reelt alternativ for lønmodtagere, der ønsker at trække sig tidligt tilbage fra arbejdsmarkedet. I de kommende 10 år vil antallet af 60-64-årige stige ca. 50 pct. fra de

nuværende omkring 250.000. På trods af denne voldsomme stigning i antallet af mennesker, der kommer i efterlønsalderen, har regeringen fået et så bredt forlig igennem, at ingen i fremtiden skal være i tvivl om, at efterlønsordningen nu er sikret, og at muligheden for at trække sig tidligere tilbage består.

Det kan godt være, at det hænger nogle ud af halsen, når de hører vendingen fremtidssikring af velfærdssamfundet. Ikke desto mindre er det den opgave, regeringen har påtaget sig, og nu er der skabt et politisk flertal for en sikring af efterlønnen, som alle vidste var i fare.

Socialdemokratiet har arbejdet hårdt for, at retten til at gå på efterløn skulle bevares også i fremtiden. Det er lykkedes på trods af den enorme stigning i antallet af ældre, og en af delaftalerne, der skal falde på plads for at kunne fremtidssikre efterlønnen, er netop dette lovforslag.

Socialdemokratiet kan ubetinget støtte dette lovforslag, og ud over hvad jeg tidligere har sagt, er der mange flere grunde til dette. Lovforslaget indeholder nogle klare forbedringer. Alle, der opnår efterlønsret, får allerede den 1. januar 1999 et efterlønsbevis. Efterlønsbeviset betyder, at selv om man bliver syg, opretholder man retten til at gå på efterløn. Sådan er det faktisk ikke i dag.

En anden og klar forbedring er, at man som kommende efterløner får sikkerhed for, at selv om man skulle gå ned i indtægt senere i det aktive arbejdsliv, får man ret til at få beregnet efterlønnens størrelse på grundlag af mindst det beregningsgrundlag, man har på tidspunktet for udstedelsen af efterlønsbeviset. Det er forbedringer, der er til at tage og føle på.

Efterløn er dyr for samfundet, men det er en ordening, som vi vælger at vi vil have råd til. Staten bruger mange milliarder kroner på ordningen, og indtil nu er det også gået, men hvis man er en ansvarlig politiker, er man også nødsaget til at se ind i fremtiden. Man høster, som man har sået, og det er nu, der skal sås, hvis der skal være noget at høste for de mange mennesker, der i de kommende år gerne vil på efterløn.

Velfærd er ikke en konstant, tværtimod, det er noget, der konstant skal arbejdes for, men det betyder ikke, at vi som politikere skal lukke øjnene for realiteterne. For 5-6 år siden havde vi et samfund med stor arbejdsløshed, i dag er der snarere mangel på arbejdskraft med den rigtige uddannelse, og jo bedre vi kan blive til at få